

UCHWAŁA NR 500/XXIII/2004

RADY MIASTA LUBLIN

z dnia 14 października 2004 r.

w sprawie rozpatrzenia zarzutów wniesionych do projektu planu zagospodarowania przestrzennego miasta Lublina – część III – drugie wyłożenie

/obszar północny zawarty pomiędzy ulicami: Wyrwasa, Poligonową, Aleksandra Zelwerowicza do ulicy Koncertowej, ulicą Koncertową do granicy administracyjnej miasta wraz z tymi ulicami, granicą administracyjną miasta do Al. Spółdzielczości Pracy, zachodnią granicą pasa drogowego Al. Spółdzielczości Pracy i północną granicą pasa drogowego ulic: Obywatelskiej, Jaczewskiego i Północnej do Al. Kompozytorów Polskich, Al. Solidarności od Al. Kompozytorów Polskich do ulicy Wyrwasa/

Na podstawie art. 7 ust.1 pkt.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. Nr 142, poz. 1591 z 2001 roku - z późniejszymi zmianami), art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 2003 r., Nr 80, poz. 717/) i art.24 ust.3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku o zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz.U. Nr 15, poz.139 z 1999 roku - z późniejszymi zmianami), uchwały Rady Miejskiej w Lublinie Nr 413/XXXIX/96 z dnia 21.11.1996 r., uchwała się, co następuje:

§1

1. Nie uwzględnia się zarzutów, złożonych w dniach 05.05.2004r., 20.05.2004r. przez Pana ██████████ zam. przy ul. ██████████ w Lublinie dotyczących ustaleń projektu planów dla działki nr 4/1 (obr.6 ark.3) położonej przy ul. ██████████ w Lublinie.
2. Wnoszący kwestionuje dyspozycję funkcjonalną terenu wskazanej wyżej działki w ponownie wykładanym do publicznego wglądu projekcie planu zagospodarowania przestrzennego obowiązującego w obszarze miasta Lublina – część III ustalającą przeznaczenie gruntu pod tereny urządzeń komunikacji miejskiej (KS2) w południowej części działki oraz tereny upraw polowych z zakazem lokalizacji nowej zabudowy mieszkaniowej i gospodarczej poza granicami istniejących działek siedliskowych (R2) w północnej części działki.
Zainteresowany wnosi o zmianę funkcji i przeznaczenie tego terenu pod zabudowę mieszkaniową lub przemysłowo-mieszkaniową.
3. Uzasadnienie dotyczące nieuwzględnienia zarzutów oraz pouczenie dotyczące możliwości zaskarżenia uchwały do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie zawiera załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Lublin.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Przewodniczący

Rady Miasta Lublin

Zbigniew Targoński

Załącznik Nr 1
do Uchwały Nr 500/XXIII/2004
Rady Miasta w Lublinie
z dnia 14 października 2004 r.

UZASADNIENIE
DOTYCZĄCE NIEUWZGLĘDNIENIA ZARZUTÓW WNIESIONYCH DO PROJEKTU
PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA LUBLINA - CZĘŚĆ III –
drugie wyłożenie

/obszar północny zawarty pomiędzy ulicami: Wyrwasa, Poligonową, Aleksandra Zelwerowicza do ulicy Koncertowej, ulicą Koncertową do granicy administracyjnej miasta wraz z tymi ulicami, granicą administracyjną miasta do Al. Spółdzielczości Pracy, zachodnią granicą pasa drogowego Al. Spółdzielczości Pracy i północną granicą pasa drogowego ulic: Obywatelskiej, Jaczewskiego i Północnej do Al. Kompozytorów Polskich, Al. Solidarności od Al. Kompozytorów Polskich do ulicy Wyrwasa/

W dniu 21 listopada 1996 roku Rada Miejska w Lublinie, działając w oparciu o art. 7 ust. 1 pkt. 1 i art. 8 ust. 2 pkt. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. Nr 142 poz. 1591 z 2001 roku), a także art. 12 ust. 1, 2, i 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku o zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. Nr 15, poz. 139 z 1999 roku - z późniejszymi zmianami) podjęła uchwałę Nr 413/XXXIX/96 w sprawie przystąpienia do zmiany planów zagospodarowania przestrzennego obowiązujących w obszarze miasta Lublina.

Opierając się o zebrany materiał dowodowy, który obejmuje dokumenty formalne i merytoryczne związane ze sporządzeniem przedmiotowej części planu stwierdzono, co następuje: zgodnie z wymogami określonymi w art. 18 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym [dalej - uozp] Zarząd Miasta Lublina przeprowadził procedurę formalno-prawną poprzedzającą wyłożenie do publicznego wglądu trzeciej części projektu zmiany wymienionych wyżej planów zagospodarowania przestrzennego (m.in.: publiczne ogłoszenie – w tym w miejscowej prasie – o możliwości składania wniosków do planu, zawiadomienie na piśmie o przystąpieniu do sporządzenia planu organów i instytucji właściwych do uzgadniania planu, oraz zarządy województwa i powiatu, zbadanie spójności rozwiązań projektu planu z polityką przestrzenną określoną w „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Lublina”, uzgodnienie projektu zmiany planów z właściwymi organami określonymi w art. 18 ust. 4, zawiadomienie na piśmie – zgodnie z art. 18 ust. 5 uozp - ustawowo określone podmioty o terminie wyłożenia projektu). Następnie w dniach od 11 marca 2002 r. do dnia 02 kwietnia 2002 r. Zarząd Miasta wyłożył do publicznego wglądu projekt III części zmiany planów wraz z prognozą skutków wpływu ustaleń tychże na środowisko przyrodnicze i prognozą skutków budowy obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m². W okresie od 02 kwietnia 2002 r. do 16.04.2002 r. Zarząd Miasta przyjmował protesty i zarzuty pod adresem wyłożonej III części projektu zmiany planów zagospodarowania przestrzennego obowiązujących w granicach miasta Lublina.

Po zebraniu i rozpatrzeniu wniesionych protestów i zarzutów, a także w wyniku uwzględnienia części z nich, Zarząd dokonał koniecznych i niezbędnych korekt w przedmiotowym projekcie. Nieuwzględnione protesty i zarzuty przekazał do rozpatrzenia Radzie Miejskiej w Lublinie. Rada rozpatrzyła wniesione skargi na sesji w dniu 27.06.2002 r.

W dniach od 26 kwietnia 2004 r. do dnia 17 maja 2004 r., po przeprowadzeniu przez Prezydenta Miasta Lublin, zgodnie z art. 18 ust. 2 uozp, procedury formalno-prawnej (19 maja 2003 r. do 09 czerwca 2003. - uzgodnienia z ustawowo wskazanymi organami i instytucjami, 15.04.2004 r. – publiczne zawiadomienie, w tym w prasie, o ponownym wyłożeniu do

publicznego wglądu przedmiotowego projektu /*Kurier Lubelski* Nr 89(12302), 14.04.2004 r. – indywidualne pisemne zawiadomienia podmiotów wskazanych w art. 18 ust 5 uozp) nastąpiło, zgodnie z art. 25 uozp, ponowne wyłożenie projektu z uwzględnionymi protestami i zarzutami oraz wymaganymi dokumentami w postaci prognozy skutków wpływu ustaleń planu na środowisko przyrodnicze oraz prognozy skutków przeznaczenia w planie terenów pod budowę wielkopowierzchniowych obiektów handlowych.

W okresie kolejnych 14 dni, tj. do dnia 31 maja 2004 r. przyjmowano protesty i zarzuty pod adresem ponownie wyłożonego projektu.

Do dnia 30 czerwca 2004 r. Prezydent Miasta Lublin rozpatrzył wniesione protesty i zarzuty pod adresem ponownie wyłożonego projektu, przekazując nie uwzględnione do rozpatrzenia Radzie Miasta Lublin.

Z akt będących w posiadaniu Wydziału Strategii i Rozwoju Urzędu Miasta Lublin dotyczących procedury sporządzania projektu zmiany planów część III wynika, że Pan [REDAKTOR] nie złożył, jako współwłaściciel działki nr ewid. 4/1 położonej przy ul. [REDAKTOR] w Lublinie, w terminie wyznaczonym publicznym ogłoszeniem, wniosku o zmianę ustaleń obowiązującego wówczas planu zagospodarowania przestrzennego ani zastrzeżeń pod adresem wykładanego po raz pierwszy projektu zmian planów zagospodarowania przestrzennego.

W dniach 05.05.2004r., 20.05.2004r., z zachowaniem terminu określonego ustawą, Pan [REDAKTOR] występując z innymi skarżącymi osobami, zakwestionował ustalenia zawarte w wykładanym ponownie projekcie planu – część III dla działki nr 4/1 położonej przy ul. [REDAKTOR], dotyczące przeznaczenia gruntu pod tereny urządzeń komunikacji miejskiej - KS2 oraz pod tereny upraw polowych z zakazem lokalizacji nowej zabudowy mieszkaniowej i gospodarczej poza granicami istniejących działek siedliskowych – R2. Skarżący zakwestionował także usytuowanie drogi oznaczonej w projekcie planu symbolem KX1. Pan [REDAKTOR] jest współwłaścicielem działki nr 4/1 położonej w Lublinie przy ul. [REDAKTOR].

W związku z powyższym należy zauważyć, co następuje: w obowiązujących do dnia 31.12. 2003 r. *Miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Lubelskiego Zespołu Miejskiego* (zatwierdzonym uchwałą, Miejskiej Rady Narodowej w Lublinie, Nr XV/91/86, z dn. 30.12.1986 r. Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 2/87, poz. 25, z późniejszymi zmianami przyjętymi uchwałą Rady Miejskiej w Lublinie Nr L/500/93r., Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 17, poz. 101, z dn. 10. 12. 1993 r) w/w działka położona była na terenach upraw polowych i ogrodnich o zróżnicowanej strukturze użytkowania III D 1R. W *Miejscowym planie szczegółowym zagospodarowania przestrzennego zgrupowania przemysłowo - składowego BURSAKI*, zatwierdzonym uchwałą Rady Miejskiej Nr 79/VIII/94 z dnia 08.12.94 r., opublikowaną w Dz. Urz. Woj. Lubelskiego Nr 19, poz. 122 z dnia 16.12.94 r., przedmiotowa nieruchomość przeznaczona została w części północnej pod tereny rolne 2R(PU) stanowiące rezerwę pod rozwój produkcji i usług w okresie kierunkowym, południowa część przeznaczona była pod tereny urządzeń komunikacji miejskiej 4KM. W związku z art. 87 ust 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 2003 r., Nr 80, poz. 717/) od dnia 01.01.2004 roku przedmiotowa działka nie jest objęta ustaleniami planistycznymi miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jednakże projektowane przeznaczenie terenu stanowi planistyczną kontynuację przeznaczenia przewidywanego w dotychczasowych ustaleniach prawa lokalnego.

W obowiązującym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta, przyjętym uchwałą nr 359/XXII/2000 Rady Miejskiej w Lublinie z dnia 13.04.2000r., określającym politykę przestrzenną miasta oraz rozwój struktury funkcjonalno-przestrzennej, działka nr 4/1 leży w strefie produkcji rolnej bez prawa nowej zabudowy.

W projekcie zmiany planów, będącym przedmiotem I wyłożenia do publicznego wglądu, mając na względzie potrzebę znormalizowania zapisów w obszarze całego miasta zastosowano jednolity system oznaczeń. W odniesieniu do północnej części przedmiotowej nieruchomości projekt planu przewiduje utrzymanie dotychczasowego sposobu użytkowania gruntu położonego dotąd na terenie rolnym, wprowadzając tu oznaczenie R2 – teren upraw polowych, w części południowej natomiast utrzymano przeznaczenie pod tereny komunikacji miejskiej KS2. Zachowany został również, planowany w jej obrębie przebieg ulicy lokalnej (dawniej - 028KL), oznaczonej aktualnie symbolem – KDL. W wyniku analiz rozwiązań projektowych przeprowadzonych na potrzeby pierwszego wyłożenia zrezygnowano z wykorzystania wschodniej części działki nr 4/1 pod urządzenia pasa drogowego ulicy dojazdowej 050KD, utrzymując istniejącą formę jej użytkowania w ramach zagospodarowania terenu upraw polowych – R2.

Jest to zgodne z cytowanym wyżej Studium, którego rozstrzygnięcia są obligatoryjne dla planu miejscowego. Areał gruntów rolnych, w skład których wchodzi również nieruchomość Wnoszącego zarzuty, znajdujący się po północno-zachodniej stronie terenów zgrupowania przemysłowo-składowego „Bursaki”, stanowi z natury rzeczy jedyny obszar rezerw rozwojowych dla tej dzielnicy. Konkretnie rozstrzygnięcia decydujące o zmianie dotychczasowego sposobu ich użytkowania będą przedmiotem opracowań planistycznych wdrażanych sukcesywnie w kolejnych fazach rozwoju miasta.

Zachowanie dotychczasowych funkcji rolnych, jako rezerw terenowych pod dalszy rozwój struktury funkcjonalnej miasta, jest wyrazem realizacji fundamentalnej zasady ciągłości planowania przestrzennego i warunkiem racjonalnego, stopniowego wykorzystania zasobów przestrzeni dla potrzeb urbanizacji. Na obecnym etapie (przewidzianym ustaleniami Studium) wyznaczony w projekcie planu zasięg przekształceń funkcjonalnych, a co za tym idzie zakres urządzeń publicznych w tym dróg i uzbrojenia technicznego, niezbędny dla uruchomienia i obsługi nowych inwestycji, należy uznać za maksymalny.

Pierwsze wyłożenie projektu, mające miejsce w dniach od 11.03.2002 r. do dnia 02. 04.2002 r., obejmowało pełny zakres problematyki planu. Drugie wyłożenie natomiast, zgodnie z art. 18 ust. 2 i art. 25 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /tekst jednolity: Dz. U. z 1999 roku, Nr 15, poz.139 - z późniejszymi zmianami/ w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 2003 r., Nr 80, poz. 717/, stanowi kolejny, kontynuacyjny etap, procedury planistycznej. Jest ono wynikiem uwzględnienia części protestów, zarzutów oraz korekt wniesionych po pierwszej publicznej prezentacji projektu. Ponowne wyłożenie zatem dotyczy jedynie tych terenów i proponowanych dla nich ustaleń (np. indywidualnych działek lub zespołów działek, a także m.in. przeznaczenia terenu, obsługi komunikacyjnej, itd.), w obrębie których nastąpiły zmiany w stosunku do projektu wykładanego w roku 2002. Toteż tylko te zmiany były przedmiotem wyłożenia (zgodnie z rysunkiem i tekstem prezentowanym podczas drugiego wyłożenia), a nie cały projekt. Rozpatrywanie więc złożonych uwag w kategorii protestu lub zarzutu pod adresem ponownie wyłożonego do publicznego wglądu projektu planu możliwe jest jedynie w odniesieniu do tychże zmian (art. 23 ust.1 lub 24 ust.1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /tekst jednolity: Dz. U. z 1999 roku, Nr 15, poz.139 - z późniejszymi zmianami/ w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 2003 r., Nr 80, poz. 717/).

Treść zarzutów kwestionuje prawidłowość przyjętych rozwiązań. Rada rozważyła zasadność zarzutów pod tym kątem, ale uznała, że przyjęte rozwiązanie projektu planu jest zgodne z celem jego sporządzenia i służy ochronie i kształtowaniu ładu przestrzennego i krajobrazu.

W obszarze działki Skarżącego przedmiotem wyłożenia była zmiana dyspozycji funkcjonalnej w obrębie terenu KS2 (w granicach określonych w projekcie I wyłożenia), którego częścią jest przedmiotowa działka, polegająca na korekcie wprowadzającej w obręb tego terenu ciąg pieszo-jezdny (KX1). Ciąg ten stał się rozwiązaniem niezbędnym dla obsługi terenów rolnych, zlokalizowanych po północnej stronie obszaru KS2, w związku z wydzieleniem terenów urządzeń komunikacji miejskiej odcinających tym terenom dostęp do drogi publicznej. Jak wynika z orzeczenia NSA (wyrok z dn. 6.04.1998, Sygn. Akt IV S.A. 2237/98, LEX nr 43839) „Gmina uchwalając plan miejscowy, może określić tereny przeznaczyć na cele publiczne niezależnie od tytułów prawnych poszczególnych podmiotów do tych terenów i takiej polityki planistycznej Gminy nie można poczytać za sprzeczną z prawem ...”. Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543, z 2001 r. Nr 129, poz. 1447, Nr 154, poz. 1800, z 2002 r., Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 126, poz. 1070, Nr 130, poz. 1112, Nr 153, poz. 1271, Nr 200, poz. 1682, Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 1, poz. 15, Nr 80, poz. 717, 720 i 721, Nr 96, poz. 874. z 2004 r., Nr 141, poz. 1492) budowa i utrzymywanie obiektów i urządzeń transportu publicznego stanowi cel publiczny. Zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt. 3 w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się, w zależności od potrzeb, tereny przeznaczone dla realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny. Ponadto na podstawie art. 2 ust. 1 i 4 ust. 1 przeznaczenie terenu i zasad jego zagospodarowania dokonywane jest w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego i należy do zadań własnych gminy i w tym zakresie gmina skorzystała ze swoich uprawnień. Biorąc powyższe pod uwagę, należy stwierdzić, że wyznaczenie terenów komunikacji miejskiej, jako terenów celu publicznego wprawdzie narusza interes prawny Skarżącego, jednakże nie narusza przepisów prawa. Naruszenie to wynika z ustaleń projektu zaprezentowanego w kształcie odpowiadającym fazie pierwszego wyłożenia do publicznego wglądu.

Wprowadzona zmiana, w obszarze projektowanego terenu publicznej komunikacji samochodowej miała na celu zapewnienie dostępu drogą do istniejącego terenu rolnego. W projekcie pierwotnym nie była zapewniona tego rodzaju obsługa komunikacyjna działek rolnych. Zatem wprowadzona korekta ma na celu doprowadzenie do właściwego stanu obsługi komunikacyjnej tych terenów przy minimalizacji ingerencji w prawo własności i kosztów. Zaproponowana droga ma optymalny przebieg i parametry. W omawianym przypadku następuje ograniczenie prawa własności polegające na wprowadzaniu w obręb własności Skarżącego przedmiotowej drogi.

Ponadto należy zauważyć, że w wyłożonym ponownie do publicznego wglądu projekcie, w omawianym obszarze, dokonano zmiany przebiegu wschodniej linii rozgraniczającej drogi KDZ-P (ul. Choiny), na odcinku odpowiadającym szerokości obszaru KS2. Korekta ta umożliwia bezkolizyjne włączenie ciągu KX1 do tej ulicy. Korekta powyższa nie dotyczyła bezpośrednio terenu działki Skarżącego.

Należy podkreślić ponadto, że w projekcie publicznie zaprezentowanym w II wyłożeniu, nie nastąpiła zasadnicza zmiana projektowanego podstawowego przeznaczenia terenu, a jedynie korekta terytorialnego zakresu obowiązywania tego przeznaczenia, a w związku z tym także odpowiednia korekta linii rozgraniczających. Dlatego, właśnie z uwagi na przedmiot wyłożenia, brak podstaw do rozpatrzenia skargi Wnoszącego w odniesieniu do proponowanej w skardze zmiany przeznaczenia, tak terenu urządzeń komunikacji miejskiej KS2, jak i terenów rolnych R2 na tereny budowlane z funkcją mieszkaniową lub przemysłowo-mieszkaniową. Inne potraktowanie tej kwestii wykraczałoby poza zakres dyspozycji art. 25 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym.

Wobec powyższego należy stwierdzić, że dokonana została zmiana ustaleń w obrębie w/w działki, w związku z tym kwalifikuje się wniesione sprawy jako zarzuty w rozumieniu

art. 24 ust.1 uozp. Jednakże w związku z tym, że podnoszona w piśmie kwestia dyspozycji funkcjonalnych zaproponowanych dla w/w działki w projekcie drugiego wyłożenia, wprawdzie narusza interes prawny Wnioskującego, lecz nie narusza przepisów prawa materialnego odmawia się uwzględnienia przedmiotowych zarzutów.

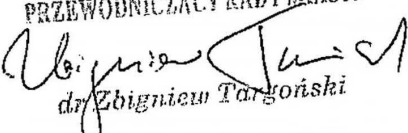
Główną podstawą prawną rozstrzygnięcia nieuwzględnionych przez Prezydenta Miasta Lublin złożonych zarzutów jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten obliguje Radę Miasta do rozpatrzenia zarzutu, ale nie zobowiązuje do jego uwzględnienia. W oparciu o ten przepis Rada Miasta może odrzucić zarzut, naruszając interes prawny właściciela, jeżeli nie spowoduje to naruszenia prawa, a okoliczności faktyczne uzasadniają takie rozstrzygnięcie. Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego i przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Lublin uznała, że decyzją właściwą jest pozostawienie w odniesieniu do przedmiotowej działki ustaleń projektu planu określających przeznaczenie i sposób jej zagospodarowania.

Zgodnie z art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami sposób wykonywania prawa własności”, może więc wprowadzać ograniczenia w niezbędnym zakresie, jeżeli – tak jak w tym przypadku – zachodzi niesprzeczność tych rozstrzygnięć z Konstytucją RP, kodeksem cywilnym oraz innymi przepisami. Prawo własności jest prawem fundamentalnym, ale nie jest prawem niewzruszalnym, gdyż w sytuacjach przewidzianych przepisami szczególnymi (np. ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) może być ograniczone. Poprzez uwzględnienie stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków pomiędzy nimi wykazano, iż ograniczenie, wynikające z odrzucenia zarzutu, choć nie odpowiada wnioskowi właścicieli, nie powoduje stanu naruszenia prawa. Zostało podjęte w zgodzie z obowiązującym prawem materialnym, poprzez właściwy organ w ramach prawidłowo przeprowadzonej procedury planistycznej. Rada Miasta Lublin odrzucając zarzut działała w sposób zgodny z prawem i nie nadużyła przysługującego jej na mocy art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym prawa.

Biorąc pod uwagę powyższe odmawia się uwzględnienia przedmiotowych zarzutów.

POUCZENIE

Zgodnie z art. 24 ust. 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku o zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. Nr 15, poz.139 z 1999 roku - z późniejszymi zmianami) uchwałę o odrzuceniu zarzutu w całości lub części, Wnoszący zarzut może zaskarżyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

PRZEWODNICZĄCY RADY MIASTA

dr Zbigniew Targoński